

PARAULES DE VIDA

El mes missioner en la diòcesi

Els objectius pretesos pel Sant Pare en la celebració del Mes Missioner Extraordinari són fonamentalment dos: en primer lloc que prenguem consciència que la dinàmica missionera ha d'impregnar tota la vida de l'Església i, en segon lloc, que valorem la tasca dels missioners que en països on no s'ha anunciat l'Evangelí o les Esglésies locals necessiten ajuda per a continuar amb la seua implantació, lliuren la vida al servei del Regne de Déu. Perquè tots ens unim en la mesura de les nostres possibilitats a aquesta iniciativa del papa Francesc, en la nostra diòcesi hem programat una sèrie d'activitats a les quals vull convidar-vos a participar.

En l'àmbit formatiu s'han preparat uns materials perquè tots els xiquets i joves que participen en els diferents nivells de la catequesi parroquial, i aquells que assisteixen a la classe de religió, puguin conèixer la gran història missionera de la nostra diòcesi i també alguns testimoniatges de missioners d'avui. El beat Jacint Orfanell, nascut a la Jana; el tortosí sant Francesc Gil de Federich; i sant Pere Màrtir Sans i Jordà, natural d'Ascó, són tres grans missioners que la nostra terra ha donat a l'Església universal i que malauradament, excepte en les seues localitats de naixement, són poc coneguts a la resta de la diòcesi. Però els xiquets i joves no han de quedar-se amb la idea que la missió és cosa del passat: és una realitat viva a la nostra Església diocesana. Per això hem

elaborat un material audiovisual que els ajudarà a descobrir aquesta realitat desconeguda per a molts.

El cap de setmana del Domund tenim dues convocatòries: una peregrinació interdiocesana a Montserrat per a xiquets i joves que assisteixen a la catequesi, a la qual poden anar acompanyats de les seues famílies (19 d'octubre). I la celebració de l'Eucaristia dominical

en cada parròquia, preguntant pels missioners i missioneres i oferint la nostra col·laboració econòmica.

El moment central a nivell diocesà el constitueix l'Eucaristia d'enviament a la qual vull convidar-vos a tots d'una manera especial. Tot batejat ha de sentir-se enviat a anunciar l'Evangelí amb obres i paraules. Això es pot fer de moltes formes: en el compromís en les activitats eclesials a nivell parroquial o diocesà i també en una fe viscuda coherentment, superant la vergonya que molts tenen de manifestar-se obertament cristians. La celebració de l'Eucaristia en la Catedral serà el dissabte 26 d'octubre a les 17 hores. Tots els anys durant el mes d'octubre les diferents delegacions i organismes eclesials tenen les seues jornades d'inici del curs. Enguany hem volgut celebrar-les totes aquest mateix dia. Al matí en el Seminari tindrà lloc una jornada diocesana amb moments d'oració i diferents activitats formatives. També volem que sigui un dia de convivència a la qual tots esteu convidats a participar. En les vostres parròquies trobareu la informació concreta sobre les activitats organitzades per a aquesta jornada diocesana. Pot ser un dia bonic de convivència per a tots els que ens sentim enviats a ser testimonis de l'Evangelí.

Us convido a tots a celebrar amb il·lusió aquest Mes Missioner.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Recollint aspiracions universals de la humanitat

Els documents del Concili Vaticà II, i la Constitució *Gaudium et Spes* especialment, contenen principis, reflexions, trucades i afirmacions que recullen aspiracions universals de la humanitat, afirmacions que porten a possibilitar el diàleg en un món plural i impulsors del reconeixement i el respecte a la dignitat humana.¹

Lluny de mirar el món i les ciències com a enemics, el Concili va llançar l'Església al diàleg, a la recerca, a potenciar les possibilitats que ofereix el nostre món, buscant sempre el bé del gènere humà. «Les persones i els grups socials estan assedegats d'una vida plena i d'una vida lliure, digna de l'home, posant al seu servei les immenses possibilitats que els ofereix el món actual (...).»

El món modern apareix alhora poderós i feble, capaç del millor i del pitjor, ja que té obert el camí per a optar entre la llibertat o l'esclavitud, entre el procés o el retrocés, entre la fraternitat o l'odi. L'home sap molt bé que està a la seva mà el dirigir correctament les forces que ell ha desencadenat, i que poden aixafar-lo, servir-lo. Per això s'interroga a si mateix. «Com més creix la potència de l'home, més àmplia és la seva responsabilitat individual i col·lectiva». Aquestes últimes afirmacions podríem pensar que estan extretes per exemple del *Principi de responsabilitat* de Hans Jonàs, però, formen part de la constitució *Gaudium et Spes*.

El Concili Vaticà II va obrir «les finestres» de l'Església i va afirmar amb força que «els goigs i les espe-

rances, les tristeses i les angoixes dels homes del nostre temps, sobretot dels pobres i de tots els que pateixen, són alhora els goigs i esperances, tristeses i angoixes dels deixebles de Crist. No hi ha res veritablement humà que no trobi ressò en el seu cor».

Margarita Bofarull, rscj
Fragment de la ponència
«Bioètica del Concilio Vaticano II
hasta hoy: oportunidades y límites»
I Congrés Mundial de Bioètica,
El Escorial, 2017

¹ Concili Vaticà II. *Gaudium et Spes*, Missatge dels Pares del Concili Ecumènic Vaticà II a tots els homes, 21 d'octubre de 1962.

PALABRAS DE VIDA

El mes misionero en la diócesis

Los objetivos pretendidos por el Santo Padre en la celebración del Mes Misionero Extraordinario son fundamentalmente dos: en primer lugar que tomemos conciencia de que la dinámica misionera ha de impregnar toda la vida de la Iglesia y, en segundo lugar, que valoremos la tarea de los misioneros que en países donde no se ha anunciado el Evangelio o las Iglesias locales necesitan ayuda para continuar con su implantación, entregan la vida al servicio del Reino de Dios. Para que todos nos unamos en la medida de nuestras posibilidades a esta iniciativa del papa Francisco, en nuestra diócesis hemos programado una serie de actividades a las que quiero invitaros a participar.

En el ámbito formativo se han preparado unos materiales para que todos los niños y jóvenes que participan en los distintos niveles de la catequesis parroquial, y aquellos que asisten a la clase de religión, puedan conocer la gran historia misionera de nuestra diócesis y también algunos testimonios de misioneros de hoy. El beato Jacinto Orfanell, nacido en la Jana; el tortosino san Francesc Gil de Federich; y san Pere Màrtir Sans i Jordà, natural de Ascó, son tres grandes misioneros que nuestra tierra ha dado a la Iglesia universal y que desgraciadamente, excepto en sus localidades de nacimiento, son poco conocidos en el resto de la diócesis. Pero los niños y jóvenes no han de quedarse con la idea de que la misión es cosa del pasado: es una realidad viva en nuestra Iglesia diocesana. Por ello hemos elaborado un material audiovisual que les ayudará a descubrir esta realidad desconocida para muchos.

El fin de semana del Domund tenemos dos convocatorias: una peregrinación interdiocesana a Montserrat para niños y jóvenes que asisten a la catequesis, a la cual pueden ir acompañados de sus familias (19 de octubre); y la celebración de la Eucaristía dominical en cada parroquia, orando por los misioneros y misioneras y ofreciendo nuestra colaboración económica.

El momento central a nivel diocesano lo constituye la Eucaristía de envío a la que quiero invitaros a todos de un modo especial. Todo bautizado ha de sentirse enviado a anunciar el Evangelio con obras y palabras. Esto se puede hacer de muchas formas: en el compromiso en las actividades eclesiales a nivel parroquial o diocesano y también en una fe vivida coherentemente, superando la vergüenza que muchos tienen de manifestarse abiertamente cristianos. La celebración de la Eucaristía en la Catedral será el sábado 26 de octubre a las 17 horas. Todos los años durante el mes de octubre las distintas delegaciones y organismos eclesiales tienen las jornadas de inicio del curso. Este año hemos querido celebrarlas todas ese mismo día. Por la mañana en el Seminario tendrá lugar una jornada diocesana con momentos de oración y distintas actividades formativas. También queremos que sea un día de convivencia a la que todos estáis invitados a participar. En vuestras parroquias encontraréis la información concreta sobre las actividades organizadas para esta jornada diocesana. Puede ser un día bonito de convivencia para todos los que nos sentimos enviados a ser testigos del Evangelio.

Os invito a todos a celebrar con ilusión este Mes Misionero.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Reunió del Consell Pastoral Diocesà

El dia 22 de juny va tenir lloc al Seminari la reunió de fi de curs del Consell Pastoral Diocesà presidida pel Sr. Bisbe.

Revisarem algunes coses que s'han dut a terme al llarg del curs pastoral i tractarem alguns punts per al pròxim.

El Sr. Vicari general informà sobre el **Curs Pastoral 2018-2019** i comentà algunes activitats de l'Agenda Diocesana. El delegat de Missions informà sobre el Mes Missioner Extraordinari. El director de Càritas Diocesana presentà la **Memòria de Càritas Dioce-**

sana de l'any 2018. Mn. Ivan Cid presentà la **Memòria de la Delegació de Joventut.**

A continuació, el Vicari general comentà l'**Estudi sobre Equips Arxiprestals de Pastoral** amb preveres, diaques, laics/laiques i religiosos/es per atendre millor les necessitats pastorals.

Després de les orientacions que ens donà el Sr. Bisbe i amb el desig d'un bon estiu, ens vam acomiadar amb el res de l'Àngelus.

Maria Joana Querol Beltrán
Secretària del Consell
Pastoral Diocesà

Missa estacional i processó en honor de la Mare de Déu de la Cinta

El diumenge 1 de setembre se celebrà a la Catedral la solemne Missa estacional en honor a la Mare de Déu de la Cinta, patrona de la ciutat de Tortosa. Presidida pel Sr. Bisbe, van concelebrar el Capítol Catedral, els rectors de les parròquies de la ciutat i altres preveres. Van participar de la celebració la Sra. Alcaldessa, regidors, autoritats, Reial Arxiconfraria, Cort d'Honor, pubilles i pubilletes i molts tortosins i tortosines que cada any ens sentim convocats per la nostra Mare sota aquesta advocació.

Per finalitzar la celebració, el Sr. Bisbe impartí la Benedicció Papal amb indulgència plenària, seguida del ball de l'àguila al peu del presbiteri, en honor a la Mare de Déu. Després d'un fort aplaudiment el seguici que l'acompanyava interpretà l'himne a la Mare de Déu de la Cinta i va sortir el seguici de la festa major fins

a la plaça de l'Ajuntament, on la banda municipal tancà l'acte amb el **Pasodoble Tortosa** del mestre Monclús.

A la tarda se celebrà la solemne processó, presidida pel Sr. Bisbe. El primer majordom, Sr. José M. Utges confià l'estendard principal a Mons. Jordi Bertomeu Farnós, qui designà com a borlletes la Sra. Cinta Cirac i el Sr. Robert Roda. També van participar

de la processó, l'Hospitalitat de Lourdes i representants de les parròquies que porten el nom de la Mare de Déu. Tots amb els seus respectius estendards.

La inestabilitat del temps va impedir que la processó fes el recorregut de sempre però, malgrat això, fou molt reeixida i participada.

Maria Joana Querol Beltrán

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

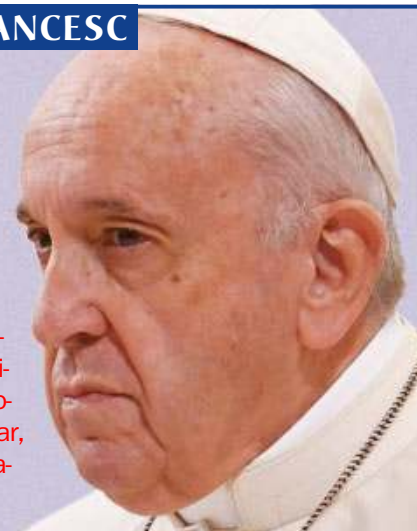

@Pontifex: «Cal més força per reparar que per construir, per recomençar que per iniciar, per reconciliar-se que per estar d'acord. Aquesta és la força que ens dona Déu» (22 d'agost).

@Pontifex: «Que el Senyor obri els nostres cors a les necessitats dels pobres, dels que truquen a la nostra porta cercant el reconeixement de la seva dignitat com a persones» (22 d'agost).

@Pontifex: «Tots hem estat creats a imatge i semblança de Déu i tenim la mateixa dignitat. Detinguem l'esclavitut!» (23 d'agost).

@Pontifex: «Qui s'apropa a Déu no es desanima, tira endavant: recomença, torna a provar, reconstrueix» (26 d'agost).

XX edició del Premi Mn. Ovidio Tobías «Dona'm la mà»

El dia 2 de setembre, dintre el marc de les festes de la Mare de Déu de la Cinta, tingué lloc al Saló de Plens de l'Ajuntament de Tortosa la XX edició del Premi Mn. Ovidio Tobías «Dona'm la mà».

El 25 de novembre de 1999 nasqué aquest projecte amb la finalitat de reconèixer públicament els valors humans i cristians de persones i entitats que, voluntàriament i de manera generosa, ajuden la nostra societat. A més del Premi «Dona'm la mà» s'organitzen taules rodones i concursos de dibuix i redacció a nivell dels centres educatius, amb la finalitat de sensibilitzar en valors els xiquets, adolescents i joves.

L'acte fou presidit per la Sra. Alcaldessa de la ciutat i el president de l'Associació Mn. Ovi-

dio Tobías. Es va donar lectura a tots els premiats al llarg de vint anys i s'oferí a tots els presents un punt de llibre amb la relació dels premiats. Recordà l'artista Sr. Àngel Acosta, autor material del trofeu, i a tots els qui han contribuït a ajudar els altres sense esperar recompensa.

Va cloure l'acte la Sra. Alcaldessa, donant les gràcies a l'Associació per la tasca de solidaritat i la transmissió de valors al llarg de vint anys.

Gràcies a tots els qui col·laboren de manera generosa a portar a terme les finalitats per les quals fou fundada l'Associació. Fins al proper any que sí a Déu plau, ens retrobarem.

Maria Joana Querol Beltrán

Els nostres testimonis (i II)

La setmana passada vam parlar dels nostres màrtirs missioners, però poc seguidors de Crist seríem si no li demanem «fes de mi, una persona amb tots els meus defectes, un gran testimoni». Testimoni que per a cadascú ha de ser diferent.

A la gran majoria se'ns demana viure la fe entre la nostra gent. Però això no vol dir que oblidem que també som «Batejats i enviats», com se'ns està recordant contínuament al llarg del Mes Missioner Extraordinari.

Però també n'hi ha qui són cridats a donar testimoni als llocs més insospitats de la terra. Més de vint persones originàries a la nostra diòcesi estan sent testimonis als llocs de la Terra on l'Esperit els ha portat. Tots els nostres missioners pertanyen a alguna congregació religiosa excepte Mike Safont, laic, que va nàixer en la fe a la comunitat de Sant Josep Obrer de Sant Carles de la Ràpita i ha estat enviat a Equador mitjançant OCASHA-Cristians amb el Sud. Ells ens representen en el que ens demana Jesús «Aneu, doncs, a tots els pobles, ...» (Mt 28,18-20). Per això ens hem d'esforçar en conèixer qui són, saber què fan, pregar per les seues necessitats i cooperar en allò material que necessiten.

El signe de la vitalitat d'una comunitat cristiana és que sigui plenament evangelitzadora i que d'entre els seus membres vagin tots els carismes. Tots els creients estem cridats a ser testimonis, cadascú segons el seu carisma, però sense aquells que marxen a compartir la fe a altres països, alguna cosa ens estarà faltant. Hem de fer nostra la veu del papa Francesc: «Eixim a les perifèries perquè hem estat batejats i, per això, som enviats a proclamar la Bona Nova. No tinguem por.»

Delegació diocesana de Missions

AGENDA

- **Dimarts 15**, Tortosa, Col·legi Teresià, a les 9.15 h, Missa de Sta. Teresa.
- **Dissabte 19**, Tren Missioner a Montserrat.
- **Diumenge 20**, DOMUND «Batejats i enviats». / TV2, a les 10.30 h, Missa presidida per Mons. Benavent.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Rm 1,1-7 / Sl 97 / Lc 11,29-32]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. □ Dimarts [Sir 15,1-6 / Sl 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), verge carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe.

16. ■ Dimecres [Rm 2,1-11 / Sl 61 / Lc 11,42-46]. Santa Hedvig (Eduvigis), religiosa cistercenca

(†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), verge salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor; sant Galderic.

17. ■ Dijous [Rm 3,21-30 / Sl 129 / Lc 11,47-54]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.

18. ■ Divendres [2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluç, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, pa-

tró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.

19. ■ Dissabte [Rm 4,13.16-18 / Sl 104 / Lc 12,8-12]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i sant Isaac Jogues (†1647), prevs. jesuïtes, i sis preveres més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu, prev.; sant Pere d'Alcàntara, prev.

20. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Ex 17,8-13 / Sl 120 / 2Tm 3,14-4,2 / Lc 18,1-8]. Sant Andreu de Creta, monjo; santa Irene, vg. i mr.

Diuenge XXVIII de durant l'any (C)

COMENTARI

Som també leprosos nosaltres?

La lepra és un tipus de malaltia desagradable a la vista. Això fa que la gent s'aparti dels leprosos i més quan es pensava, com en temps de Jesús, que s'encomanava. Per això en la legislació d'Israel els leprosos eren declarats impurs i havien de viure apartats del culte i de la relació habitual amb altres persones: eren uns marginats totals. En temps de Jesús era una malaltia bastant estesa. Per això no ens estranya que tant la primera lectura com l'evangeli ens en parlin.

La primera lectura ens narra la guarició del leprós Naaman després de *banyar-se al Jordà*. Llavors vol recompensar el profeta Eliseu però aquest no accepta cap present del general sirià, no s'aprofita de la curació: *No acceptaré res. T'ho juro per la vida del Senyor*. Però aquesta guarició provoca la conversió de Naaman: *D'ara endavant el teu servidor no oferirà cap holocaust ni cap altra víctima a altres déus, sinó només al Senyor*. Arriba a la fe.

A l'evangeli, Jesús guareix deu leprosos però només un d'ells, *quan s'adonà que estava bo, tornà enrere donant glòria a Déu, es prosternà als peus de Jesús i li donava gràcies*. Els altres nou ni se'n recorden de qui els ha curat. Per això diu Jesús: *No eren deu els qui han estat purificats? On són els altres nou? Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?* I un cop més Jesús alaba la fe d'un samarità: *La teva fe t'ha salvat*. El samarità, que era doblement impur per a un jueu per la seva religió i la seva lepra, és l'únic que manifesta la fe autèntica i es mostra agraït al Senyor. Ser curat de la lepra era tornar a la vida com una persona. Podem dir que fa realitat el que diu Pau que demana que *els elegits aconseguixin la salvació*. Ell ha aconseguit la salvació més enllà de la guarició física. La nostra lepra és tot allò que ens margina o margina els altres: l'avarícia, el tancament en nosaltres, les crítiques als germans, la condemna dels qui són diferents... També Jesús ens ha d'alliberar de la nostra lepra.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del segon llibre dels Reis (2Re 5,14-17)

En aquells dies, Naaman de Síria baixà al Jordà i s'hi banyà set vegades, com li havia dit Eliseu, l'home de Déu. La pell se li tornà com la d'una criatura i quedà pur de lepra. Llavors se'n tornà amb tot el seu seguici cap a l'home de Déu, entrà a casa d'ell i, dret al seu davant, li digué: «Ara sé ben bé que, fora d'Israel, no hi ha cap altre Déu enlloc més de la terra. Per favor, accepta un present del teu servidor.» Eliseu li digué: «No acceptaré res. T'ho juro per la vida del Senyor, davant del qual estic sempre, a punt per servir-lo.» Naaman insistia que admetés el present, però Eliseu s'hi negà. Llavors Naaman digué: «¿Permetes que el teu servidor carregui dues mules de terra d'aquest país? És que d'ara endavant el teu servidor no oferirà cap holocaust ni cap altra víctima a altres déus, sinó només al Senyor.»

▶ Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contempen la salvació.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç / sagrat han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contempen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 2,8-13)

Estimat, pensa que Jesucrist, del llinatge de David, ha ressuscitat d'entre els morts. Aquesta és la bona nova que jo predico, i per això he de sofrir fins trobar-me empresonat com si fos un malfactor. Però les presons no poden encadenar la paraula de Déu. Jo ho suportó tot per amor dels elegits, perquè ells també aconseguixin la salvació i la glòria eterna que Déu ens dona en Jesucrist. Això que diem és ben cert: Si morim amb ell, també viurem amb ell; si som constants en les proves, també regnarem amb ell; si el neguem, ell també ens negarà; però, com que no pot negar-se ell mateix, ell continua fidel si nosaltres no li som fidels.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 17,11-19)

Un dia, Jesús, tot anant a Jerusalem, passava entre Samaria i Galilea. Al moment que entrava en un poblet li sortiren deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i cridaren: «Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres!» En veure'ls Jesús els digué: «Aneu a presentar-vos als sacerdots.»

Mentre hi anaven, quedaren purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que estava bo, tornà enrere donant glòria a Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Era un samarità. Jesús digué: «No eren deu els qui han estat purificats? On són els altres nou? Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?» Llavors li digué: «Aixeca't i vés-te'n. La teva fe t'ha salvat.»

▶ Lectura del segundo libro de los Reyes (2Re 5,14-17)

En aquellos días, el sirio Naamán bajó y se bañó en el Jordán siete veces, conforme a la palabra de Eliseo, el hombre de Dios. Y su carne volvió a ser como la de un niño pequeño: quedó limpio de su lepra. Naamán y toda su comitiva regresaron al lugar donde se encontraba el hombre de Dios. Al llegar, se detuvo ante él exclamando: «Ahora conozco que no hay en toda la tierra otro Dios que el de Israel. Recibe, pues, un presente de tu siervo». Pero Eliseo respondió: «Vive el Señor ante quien sirvo, que no he de aceptar nada». Y le insistió en que aceptase, pero él rehusó. Naamán dijo entonces: «Que al menos le den a tu siervo tierra del país, la carga de un par de mulos, porque tu servidor no ofrecerá ya holocausto ni sacrificio a otros dioses más que al Señor.»

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tim 2,8-13)

Querido hermano:

Acuérdate de Jesucristo, resucitado de entre los muertos, nacido del linaje de David, según mi evangelio, por el que padezco hasta llevar cadenas, como un malhechor; pero la palabra de Dios no está encadenada. Por eso lo aguanto todo por los elegidos, para que ellos también alcancen la salvación y la gloria eterna en Cristo Jesús. Es palabra digna de crédito: Pues si morimos con él, también viviremos con él; si perseveramos, también reinaremos con él; si lo negamos, también él nos negará. Si somos infieles, él permanece fiel, porque no puede negarse a sí mismo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 17,11-19)

Una vez, yendo Jesús camino de Jerusalén, pasaba entre Samaria y Galilea. Cuando iba a entrar en una ciudad, vinieron a su encuentro diez hombres leprosos, que se pararon a lo lejos y a gritos le decían: «Jesús, maestro, ten compasión de nosotros». Al verlos, les dijo: «Id a presentaros a los sacerdotes.»

Y sucedió que, mientras iban de camino, quedaron limpios. Uno de ellos, viendo que estaba curado, se volvió alabando a Dios a grandes gritos y se postró a los pies de Jesús, rostro en tierra, dándole gracias. Este era un samaritano. Jesús, tomó la palabra y dijo: «¿No han quedado limpios los diez?; los otros nueve, ¿dónde están? ¿No ha habido quien volviera a dar gloria a Dios más que este extranjero?». Y le dijo: «Levántate, vete; tu fe te ha salvado.»